

Bet. o. Lovf. om Hærens Ordning.

i Hærløven af 1867, at en kommanderende General indenfor Omraadet af de under hans Befaling staaende Afdelinger har samme Myndighed til at fortsætte Befalingsmænd som den, der i Fredstid er tillagt Krigsministeren. En saadan Myndighed vil i paakommende Tilfælde vistnok blive tillagt den kommanderende General, men da den er af saa stor Betydning, er det vistnok rettest, at den udtryffeligt ansøres.

Hvad Hærens Musikpersonale angaar, er der først en mindre Forandring, som maa anbefales, nemlig en Forlangelse af den Tid, i hvilken Korporal-Hornblæserne og Korporal-Trompetere samt Hornblæserne og Trompetere antages til Tjeneste, til fra 1 Aar ad Gangen at være 2 Aar ad Gangen; det har nemlig altsor hyppigt vist sig, at den Paagældende, naar han havde lært at blæse eller paa anden Maade ved den ham giene Undervisning var istand til at sikre sig et Erhverv udenfor den militære Stilling, tog sin Afsted. Større Forandringer i Afsnittet om Musikpersonalet ville fremkomme, hvis Ministeriet maatte dele Kommissionens Anskuelse om Unskeligheden af, at der ved Besættelsen af de høiere Musikerstillinger gives friere Valg end dem, som Forlaget hjemler, samt om Unskeligheden af, at Musikerne af de laveste Grader efter visse Aar kunne erholde en høiere Karakter end den, der svarer til deres Grad. Dygtigheden som Musikker maa sikkert mere end Tjenestealderen som saadan være Udkomst for den, der skal lede en Afdelings Musik, og hvad sit snævnte Dnske angaar, er det fremsat som Følge af den Utilfredsahed, der stadig og ofte med Grund føres af Musikpersonalets laveste Grader over, at de i Respektforholdet til Befalingsmænd af Underofficersklassen ere meget uheldigt stillede derved, at de som oftest i meget længere Tid end disse maa forblive i de lavere Grader.

Vende vi os dernæst til de til Hæren knyttede Institutioner, er der for Auditorkorpsets Vedkommende kun at bemærke, at Erfaringen har godgjort Bankeeligheden af i Sygdomstilfælde og under Vakancer at faae Auditorforretningerne besørgede, ligesom ogsaa, at Auditorernes ringe Tal ofte har lagt Hindring i Veien ikke blot for Sagernes hurtige Tilendebringelse, men ogsaa for deres grundige Underfølgelse, der i mange Tilfælde bliver forspilt derved, at Forhør ikke kan holdes i det beleilige Dieblit. Kommissionen tror det derfor rettest at foreslaa en Forhøjelse af Auditorernes Antal fra 8 til 9.

Hvad Forpleiningskorpset derimod angaar, er det mere gennemgribende Forandringer, hvortil man er kommen, idet man ikke alene maa foreslaa en Forøgelse af Korpsets faste Personale, men ogsaa en anden Ordning af Korpset. Idet de Midler, Forpleiningskorpset har til at kasse sig den nødvendige Tilgang til sin Embedsmandsklasse, have vist sig utilstrækkelige, og der kan være Frygt for, at man ved den nuværende Ordning ikke i Tidens Løb vil være istand til at faae Pladserne ved den øvrige Administration tilfredsstillende besatte, maa Kommissionen i Overensstemmelse med, hvad der i de senere Hærløvsforslag er opstillet, foreslaa, at Korpset gives en militær Ordning, hvorved det vil blive muligt for Officerer at træde over i Korpset. Motivering af en saadan Ordning er isørigt saa ofte fremsat, at Kommissionen ikke skal opholde sig videre derved; den skal blot anføre, at Ordningen medfører, at Embedsmændene blive Officerer, og at de stilles under samme Vilkaar som deres Kammerater af samme Grad i Vaabnene. I Overensstemmelse hermed maa da Antallet af Reserverintendantter, der skulle være til Tjeneste i Fredstid, foreslaas bestemt til 6 istedetfor til 10; naar nemlig omtrent hver 10de Vakance i Intendantklassen antages at ville blive besat med en Officer, omtrent hver 10de med en Underofficer, Resten med Reserverintendantter, maa Antallet af disse kun være 6, naar de skulle have Udfigt til lige saa hurtig Forfremmelse som Vaabnernes Sekondlieutenanter; et Antal af 10 Reserverintendantter er vistnok ogsaa for høit til, at man kan gjøre Regning paa at faae Pladserne besatte; det er fremdeles i Overensstemmelse med det Ovenansørte, at det Tidrum, en Reserverintendant skal have tjent som saadan for at kunne forfremmes til Intendant, foreslaas fastsat til 1 Aar. Men formindstkes Antallet af Reserverintendantter med 4, maa Antallet af Intendantter forøges med 4, og da det derhos maa anses nødvendigt, at Føstningsartilleriregimentets Batailloner med Hensyn til Intendantter stilles paa samme Fod som Fodfollets Liniebatailloner, saa at hver faar en Afdelingsintendant, der forbliver ved den, naar den mobiliseres, maa Tallet yderligere forøges med 3; der maa altsaa i det Hele paaregnes 53 Overintendantter og Intendantter, og af disse foreslaas paa Grund af Stillingens Betydning og Behovet ved Mobilisering de 24 at skulle være Overintendantter, de 29 Intendantter; antages, som ovenomtalt, omtrent hver 10de Vakance i Intendantklassen at blive besat med en Officer — en Kapitain, der træder ind som Overintendant — omtrent hver 10de med en Underofficer, der træder ind som Intendant, vil dette Forhold ogsaa paa det Nærmeste svare til, hvad der gælder for Vaabnene. Forpleiningskorpsets Chef foreslaas at være Oberst, Stabsintendantterne Oberstlieutenanter, Overintendantterne Kapitainer, Intendantterne Premierlieutenanter og Reserverintendantterne Sekondlieutenanter, og